

Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség

Pásztori üzenet

[Lk 15]

Aki Jézus figyelmeztetésére engedelmességgel felel, az részesévé lesz a csodának. Megérezheti az erőteret, Isten jelenlétét. Megértheti a szokatlan összefüggéseket, a megmagyarázhatatlan „véletlenekkel”. Beletekinthet Isten örökkévalóságába, átélve a bűnbocsánatot, a gyógyulást. A megtérő ember végre lát, és tátott szájjal figyelheti a munkálkodó Istent, a Mindenség Királyát.

Krisztus országa kincsesláda, amit csak egy bizonyos kulcs nyit. Ez a kulcs az engedelmesség. Amikor ez a kincsesláda megnyílik az ember előtt, úgy ami korábban lehetetlen volt, megélt valósággá lesz. Ez az élmény felbecsülhetetlen. Ezt magyarázza el Jézus három külön példázatban. Az elveszett juh, az elveszett dragma, a tékozló fiú: mindhárom példázatban a megtérés örömét látjuk.

Igen ám, csak hogy mindhárom példázat lehetetlen dolgot állít. Épeszű pásztor nem hagy ott 99 juhot egyetlen egyért, hogy a többi mind elkóboroljon. Senki sem örül aprópénznek úgy, hogy miatta lakomát tartson. És egyetlen apa sem fogadja szívesen azt a fiút, aki minden örökségét elherdálta; de pláne nem tartja egyenértékűnek a hűséges fiával. Ilyeneket senki sem tesz.

Isten országa fordított királyság. Az ember változik, az ember gyógyul, az ember lesz szabad, az embernek lesz jó. Az ember tér meg, aki addig Istentől elszakadt életet élt: ő az elkóborolt juh, az elveszett aprópénz, a tékozló fiú, aki semmi mást nem érdemelne, csak hogy magára hagyják. Az Isten Fia mégis eljött. Az Isten angyalai mégis örömnüpet tartanak egy megtérőnek. Díszes lakoma, gyűrű és drága ruha jár annak, aki semmit sem érdemelne. A zsoltáros így fogalmaz: „micsoda az ember, hogy törődsz vele, az emberfia, hogy gondolsz rá?” (Zsolt 144,3)

Fókusz-imádság

30 perc csöndesség

1. Az ige mellett (5 perc)

Újra és újra elolvasom, hangosan kimondom. Ízlelgetem a betűket, a szavakat. Mikor a percek eltelnek, az igét már kívülről tudom.

„Ha valakinek közületek száz juha van, és elveszít közülük egyet, vajon nem hagyja-e ott a kilencvenkilencet a pusztában, és nem megy-e addig az elveszett után, amíg meg nem találja? És ha megtalálta, felveszi a vállára örömében, hazamegy, összehívja barátait és szomszédait, majd így szól hozzájuk: Örüljetek velem, mert megtaláltam az elveszett juhomat.” (4-6)

2. Csönd-meditáció (15 perc)

A telefonomat kikapcsolom, minden zavaró tényezőt kizárok. Becsukom a szemem. Gondolataimat az igére fókuszálom. Ha el is terelődne a figyelmem, tudatosan visszatérek Istenhez: **mit akar ő mondani nekem? Mit akar, hogy cselekedjek?**

3. Könyörgés (10 perc)

Isten szólt hozzám igében, gondolatokban. Most én válaszolok.

- Ki vagyok én, Uram, hogy Fiadat adtad értem?

Kérdezz, hogy érts!

Kinek lát engem az Isten?

Kádár Tamás György, lp.